

VAN OVER DE IESSEL

Juli 2012

Met in disse editie:

- 'De zintuugentuin van Albert en Anneke Greveling in Zwartsluus',
- in woord en beeld: duur *Doortje Stam*.
- Gast van aanderweg: *Geke Mateboer*.
- 't Leste verhaal: 'De Koolmees': duur *Co Mateboer*.
- Gedicht 'Asielzuuker': duur *Dick Podt-Schoten*.
- Apart: Lachsalvo's in de Veldschuur!

Colofon

- Joargaank 03, Nummer 03
- Oetgave: 1 juli 2012
- Duur: Schrieversond Overiessel
lesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overiessel

Redactie:

- o Henk Vos
- o Bert Wolbert
- o Riek van der Wulp

Redactieadres: a.g.m.wolbert@utwente.nl

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Liane Stam

Foto's: Bert Wolbert of ne biedreage van de auteur

Volgende editie: 01-10-2012

Biedreagen oeterlijk 2 moand vuur 'n doatum van oetkommen!

b.v.k. 11pt. letter Times Roman evt. foto/tekening los der bie!

Spelling: dee gebroekelijk is in de regio.

Met vermelding van naam auteur en strek woar het dialect vot koomp

Meuite weerd um te weten

Carla van de Veen is tweede geworden bij de Grunneger Verhoalen en Gedichtenwedstried met een gedicht (sonnet) van heur. Er waren 376 inzendingen. Proficiat!

Zunnewende: 't Zunnewende festival is n festival det in t Neersassies hooldn wörd. Der bint verskeidene podiums, woarop verskillende kunstvörme opvoord wordt, zo as muziek, skrief- en dichtkunst. t

Besteet seed 2005 en wörd elk joar hooldn op Landgood Schulenburg in de gemeente Healdern. Ok de Schrieversond döt met! Dit joar op: 7 juli 2012!

Kiek op: www.zunnewendefestival.nl

Doortje bie de Mookerplas

Van Doortje Stam bint bie de Mookerplas fragmenten van gedichten plaatst dee betrekking hebt op de foto's/kunstwerken dee der bie bint ofbeeld. Wie gefte der hier een weer.

Er was eens
een woeste wind
die ruw en wild
de laatste bladeren wegblies,

kale takken zwiepten
bomen ontwortelden
in de passie van de herfst.

Er dwarrelt
iets wits, iets zacht
iets strelend.
het geeft een ander beeld
en sporen
wissen weer weg,

want als een zachte wind
fluisterend de vlokken wegblaast
en het winterzonnetje
sneeuw vangt met haar stralen
lijkt het te volgen pad

't einde van een sprookje.

Doortje Stam.

Van de redactie

“Goi-j met noar Grollo”? Henk Hooier beldn op.

“Wat is er in Grollo”? Ik had gien enkel idee.

“Een bi-jienkomst van een aantal prominenten van de Nedersaksische taal die vind dat de Nedersaksische taal een hogere status mut hebben dan wat er nów is”.

Wi-j met z'n beide d'r noar toe namens de Schrieversbond.

Inderdoad er waarn een bulte mensen die allennig meer te verteln hebt dan wi-j beide saam.

Burgermeesters, tweede kamerleden, leden van gedeputeerde staten, Erik Hulsebosh en wat artiesten die optraden in het dialect en toen wi-j beide kwaamn was de club compleet.

De prominenten deun heur woordtie, wi-j lustern netties en noa verloop van tied begreep ik dat er een brief noar de Tweede Kamer mus as protest van het feit dat de minister, die Nederlands probeert te spreken en woarvan ik vind dat ze is noar een logopedist hen mut, die hogere status hef ofè-wezen zonder dat ze doar behoorlijk noar è-keken hef.

Zij hef woarschijnlijk è-dacht dat et geld zul gaon kosten.

Noa de koffie mus wi-j in warkgroepies um mekaar te verteln woarumme dialect zo belangriek is. Ik zat bi-j Erik Hulzebosh in de groep die natuurlijk de lachers wel op zien haand had. Monique Sleiderink van RTV Oost die alles an mekaar preut zat ook bi-j oons. Wat ze verder nog goed kan weet ik niet mar proaten kan ze wel. Toen een vergroot exemplaar van de protestpetitie deur de ‘prominenten’ ondertekend was muggen wi-j weer noar huus mar ook nog wel eem noaproten mar wi-j beide bint noa een glasië sap vertokken. Zo, nów weet ie ök wat wi-j doar in Grollo deun.

Mar het giet op disse pagina d'r umme dai-j kunt lezen wat er in dit digitale kraantie stiet.

Een aantal mooie verhaaln, b.v die van Co Mateboer over een koolmeesie die deur de roete wil pikken.

De leste korte gedichies oet ne riego van tien van Mineke Mollink.

Minke Kraaier die een vlinder een slag in de rondte zet goan en Gaitjan en Evie die de heuibarg ok wel een lekker plekkie vundn. Wim van Leussen hef ze doar neere-legd.

Henk Vos is beheurlijk stökken duur de muggen, ondanks dat hee in Siberië zat.

En dan et gesprek van Jannie Bakker met een aandere Mateboer, namelijk Geke, die ok al zulke mooie dingen op papier kan zetten. Doortje Stam was in de tune van Albert en Anneke Greveling en ear man John hef doar mooie foto's bie maakt. Broddelwark hef ze op è-schreem maar dat is et niet wat Dinie Kloek er van è-maakt hef. En nog een mooie tekening d'r bi-j ök. De spelde van Corry Overmars döt gelukkig weer dienst en Dick Podt probeert zich in te denken hoe een asielzeker zich zul kun vuuln. Prachtig opschreven.

En dan hef Gé Nijkamp zoa ne wens en Gerrit Kuijk altied wat te vertellen.

Hopelijk wordt dit digitaal blad weer deur een bulte mensene-lezen. Want dan bint de schrieveri-jen niet veur niks in è-stuurd en deur de redactie verzameld en bi-j mekare zocht.

TIP: Veur degene die met vakaantie giet, print et tidschrift uut en neem et met! Now mensen as ie nog wat hebt woarvan ie denkt dat past een volgende keer misschien wel in et kraantie. Stuur mar op!
Een mooi zomer.

Namens de redactie.

Henk Vos.

<i>Titel</i>	<i>Schriever</i>	<i>Bladziede</i>
Colofon / Meuite weerd um te weten		2
Van de redactie	Henk Vos	3
Inhoald		4
Evven vuurstellen	Corrie Overmars en Doortje Stam	5
Lachsalvo's bij de vleet in Veldschuur 'Bid en Werk' tussen Hasselt en Rouveen		6
Broddelwark	Diny Kloek	7
Mi-jn Spelde	Corry Overmars	8
In gespræk met Geke Mateboer	Jannie Bakker	9
Ochtend	gm	11
Asielzuuker	Dick Podt-Schoten	12
Zintuugentuin van Albert en Anneke Greveling in Zwartsluus	Doortje Stam	13
Dreugte	Gerrit Kuijk	16
Dialect vassies,...D'r was eens.	Mineke Mollink	17
Muggen	Henk Vos	18
As vlinder	Minke Kraijer	19
Gait Jan en Evie	Wim van Leussen	20
Bangmakeriej	Luc van Geen	22
't leste verhaal: De Koolmees	Co Mateboer	23

Even veurstellen

Corry Overmars

Geboren januari 1942 in Zuilen. Een veur of achterstàdtien van Utrecht net oe a'j et mar nuumm willen. Et bestoat niet meer, et is an Utrecht vast-egruuid.

Op eur veertiende joar is ze in Hasselt komm wonen. Zi-j ad veur die tied al deur eel Nederland ezwörvm umdet eur vader draglinemachinist was en ze altied met et gezin met ver-uusden , woar det wàrk ook was. Groningen is een uutzundering doar bin ze nooit neer estrèken.

Zie eef in Hilverum in de verpleging ewàrkt en later nog 26 joar gymnastiekles egèèm in Hasselt.

Ze is gek op dialecten, ze kon ze as kind ook binnen de kòrtste keren proaten mar kump niet uut een dialectenfamilie. Eur moeder kwamp uut Haarlem en eur vader uut een dörpien dichtebij Gouda.

Al eel wat joaren is ze lid van de skrieverskring uut de kop van Oaveriessel. Zie skref poëzie en proza, bedenkt spreuken en gezegdes puur veur et plezier. Völle zeëng met weinig woorden det is wat eur et meeste trekt. Corry skrèèf een tiedtien columns veur een streekrante.

Zie wun priézen veur publicaties in kranten, tidskriften en met wedstrieden woar ze an metdeed.

Zie wàrkte 10 joar met 4 andere mensen van de wàrkgroep dialect van de Historische vereniging an et Hasselter dialectwoordenboek det in nov 2008 uitkwam.

Ook stoat ze zo links en rechts met eur gedichten samen met anderen in een búkien, of op internet , die bin vake in et Nederlands eskrèèm.

Te bedenken det ze ook echtgenote, moeder en oma is, vri-jwilliger en ook in verskillende verenigingen et neudige döt, vult det eur daang zo det ze zich nooit ofvraagt: 'Wat zal ik now ies doen'.

Doortje Stam

is geboren in Zwartsluis en woont sinds 1979 in Belt Schutsloot. Zo'n vieftien jaor geleden volgde ze een cursus verhalen schrijven. Het schrijven ontwikkelde zich varder in korte verhalen en gedichten en in 2003 maakte ze kennis met de Schrieverskring NW Overiessel, een afdeling van de Overiesselse Schrieversbond. Nao een paar vergaderingen is ze notulist e-worn en ziet het schrijven van notulen as een vorm van proza.

Ze is redactielid van Kopstòkken, een streeksaolblad in verschillende dialecten van de Kop van Overiessel.

Doortje holdt van schrijven met een thema. Sommige gedichten en verhalen van heur bin e-publiceerd naor anleiding van schriefwedstrieden woar ze graag met meedoet en die ze als stimulans ervaart ömme te schrijven.

In de weekenden maakt ze graag wandelingen met heur man John, die natuurfotografie as hobby hef. Ze hef op deze wandelingen altied pen en papier bij zich. Al wandelende ben zo verschillende verhalen en gedichten onstaon. Sommige geïnspireerd deur foto's van John.

Lachsalvo's bij de vleet in Veldschuur 'Bid en Werk'

Twentse Taalbank

tussen Hasselt en Rouveen

Het was vrijdagavond 16 maart 2012 een gezellige avond. In het kader van 'Meert dialectmoand' hadden de 'Skrievers uut de Kop' bijna alle stoelen bij educatief informatiecentrum voor natuur, cultuur, historie en archeologie De Veldschuur bezet gekregen. De skrievers en hun gast Harm Meuleman vermaakten hun gasten met verhalen en gedichten, die soms ernstig, maar heel vaak hilarisch en vrolijk waren.

Er klonken veelvuldig lachsalvo's door de veldschuur

Doortje Stam had een PowerPoint presentatie gemaakt met foto's als ondersteuning voor de verhalen en gedichten. Albert Greveling praatte het geheel aan elkaar.

Skrievers vlnr: Carla van der Veen en Femmy Woltman, Giethoorn. Corry Overmars, Hasselt. Doortje Stam, Beltschutsloot. Albert Greveling, Zwarsluis. Henny Vos, Staphorst. Frouk Alice Weijs, Sint Jans klooster. Co Mateboer en Jannie Bakker, Genemuiden. Alie Mijnheer, Rouveen.

't Leaven as een breipatroon
iej wilt 't gaaf en glad
mar argens kump de klad der in
dan valt iniens een gat.

Dan wee-j zo gauw neet wat te doon
iej wilt 't reparearen
mar wa-j ok doot, iej blijft 't zeen
der blif wat an mankearen.

Het lek zo vake broddelwark
met lussen en met halen
met fouten en met smôkkelwark
mar 't vertelt toch oen verhalen.

Verhalen van oen wel en wee
hoe is 't op oen pad e-goan ?
Wat he-j doarop al met e-maakt
woar lig een lach of troan.

Der bint wat ofgeknapte dröa...
mar toch wear an e-hecht...
het leaven geet neet altied glad
mangs is 't een gevecht...

't Leaven as een breipatroon
neet altied netties glad
der valt wel es een stekkie weg
mar 't leart oons ok wear wat...

En zo breit ieder zien patroon
met hobbels en met halen
met golden kneupe, bitt're troanen
zo eigen, die verhalen...

*Diny Kloek
Heldern.*

BRODDELWARK
Potloodtekening: Diny Kloek

Mi-jn Spelde

De spelde umme mi-jn sjaalties in een mooie knuppe bi-jmekare te oalen is zeker d'artig joar old, mar ij döt et nog ál noar volle tevredeneid.

Zo ook now, ik binde der iéntien umme d'als en knippe de vere dichte.

Det zit.

Dan de auto in, noar de verzamelplase vanwoar wi-j met een grupien vrouwm vurt goan. Doar stap ik uut umme te kieken of ik ook rieden mut.

Ja, dus wi-j goan met zien allen op pad.

Op de plase van bestemming mis ik mi-jn spelde. Woar is e?

De verzamelplekke misskien? Strakkies toch effm kieken.

As d'oamd veurbi-j is en wi-j weer terugge bin kiek ik met zuukoong de verzamelplase of.

Ja eur, doar leg e. Zunde, ij is plat-eréden deur een auto.

Ik nem et kleynood liefdevol op en goa thuus an de slag met een tange.

'k Eb em weer kun maken. Veur nog d'artig joar?

Corry Overmars

Hasselt.

Opdracht: verhaal met exact 150 woorden.

In gesprek met Geke Mateboer

In eur karakteristieke woning in et centrum van Asselt e'k een gesprek met Geke Mateboer (1960). Terwiel d'r rond eur uus filmopnames emaeft wörden over drie moorden die as door in et verleden epleegd bin, proaten wi-j over streektael...

Geke, ek oeve een Moateboer eigenlijk niet te vroagen oe as die in streektael geïnteresseerd eraekt is...

Nee, dat is met de papepel egoan! Mien beide olde olders waren rasæchte Gællemunigers. D'r wörde thuus dan ook altied Gællemunigers eproat, door bin 'k mee op-egruuid. En inderdoad, Moateboers bin skrievers en vertellers. Et is een familie van veraelen, vaeke zelf verzunnen of ten minste royaal op-esmukt. En die veraelen dan zó vertellen dat de grens tussen woor en niet woor vervaegt... Creatieve meinsen ook, en niet allienig op taelgebied. Zie maeken zelf ook ni-je woorden en uitdrukkingen, gebruiken vule 'thuis taal'. Mien vaeier kon ook iel mooi veurlezen, ad een iele collectie boeken van Jules Verne en Dickens. D'r wörde een boel elezen bi-j ons thuus!

Een 'talige' familie dus. Gien wonder dat ie ook al jonk begonnen te skrieven...

Eigenlijk bin 'k mien iele leven met tael bezig ewest, zowel beroepsmatig as in mien vri-je tied. Noa de MAVO was mien eerste serieuze baene eigenlijk redacteur van de Stadskoerier, et plaeselijke ni-je en advertentieblad. In die tied maekt'ek ook programma's veur Radio Oost. Mær op den duur kwaam ek d'r wel achter dat dat niet bi-j mi-j paste: radiowærk muut altied op de klokke, een gesprek mag nooit uutlopen al is et nog zo interessant... Nee, ek skrieve liever! Met allerlei cursussen en modules journalistiek e'k mi-j laeter in de journalistieke richting ontwikkeld en tot mien 40^e e'k eleefd as journalistieke free-lancer: correspondentskappen veur regionale kraanten, ook wel ies een verslæggien veur radio Oost of een commerciële tækste. Deur die correspondentskappen kwaam ek ook met gemientes en de provincie in anraeking en zo bin 'k rond de er-indielige eerst veurlichter van de ni-je gemiente Brederwiede ewörden, en now al weer zeuven jaar bi-j de provincie Overiessel.

En doornooast was er dus altied et skrieven in de streektael.

Inderdoad. Ook door bin 'k al iel jonk mee begunneng. Eerst eigenlijk as lid van de Gællemuniger Taelkrink, zo now en dan een stukken veur de Stadskoerier. Ie muun ook op skriefgebied eerst oen wæg vienden, ontdækken wat oen stærke kaant is. Dat bleek op den duur veur mi-j toch wel de column te wezen: kórte stukkes, actueel en puntig, kritisch, soms zelfs een bietien pesterig... Dat mag allemaal in de column en dat leg mi-j wel! Ook doorin weer: woor leg de grens tussen woor en niet woor. Bi-j de lesselacademie is ooit een cd met columns van mi-j verskenen. En ek eb jorenlaank een column eskreven veur de Stadskoerier, woorin zo now en dan Gællemuniger tapijtboerties veurkwamen. Fictieve personen die dingen meemaekten die in die tied in de tapijtwereld min of meer gebeurden. Soms mienden bepaalde meinsen zich dan te erkennen in mien personages. Prachtig vien ek dat!

En dan verskient in 1986 bi-j de lesselacademie et bundeltien 'Doake', eskreven deur et Gællemuniger Skrieverscollectief: Henk Beens, Jelle Kaspersma en Geke Mateboer...

Ja, door bleuze wi-j wel wat oge mee van de toren... Literaire veraelen en gedichten zol et bevatten! Mær eigenlijk deu w' mær wat. Et skrieverscollectief is dan ook as een nachtkeerse edoofd. Henk Beens ef em ontwikkeld tot istorieskriever, ek bin mien eigen wæg egoan en Jelle bin 'k ielemoale uut et oge verleuren, i-j skreef ook eigenlijk in et Fries, ek vertaelde zien gedichten. Kórt noa 'Doake' e'k nog een serie Friese gedichten van em in et Gællemunigers vertaelde. Dat is et bundeltien 'Achter de tonge' ewörden, ook uut-egeven bi-j de lesselacademie in 1986.

Oen eigen wæg egoan: de wæg van et proza dus, columns en körte of soms een wat langer verael. En fabels! Ek erinnere mi-j ooit prachtige fabels in et Gællemunigers elezen te em, van oen aand toch?

Klopt ja, ek eb ooit de fabels van La Fontaine in et Gællemunigers vertaeld. Eigenlijk was die serie kloor um uut-egeven te wörden, zie waren zelfs al illustreerd, mær door is et elas nooit van ekomen. Wel is een diel d'rvan publiceerd deur Brugmedia. Misskien dat dat ooit nog wel ies tot een bundel kump, mær dan zo'k ze ook eerst nog ies weer kritisch willen bekieken, misskien wel willen erskrieven. Deur de joren èn ontwikkel ie oe ook as skriever, ek wiete niet of ek nog wel achter die fabels stoa.

le em dus iel wat edoan op streektaelgebied: gedichten, columns, veraelen, fabels... le em radiowærk edoan en eskreven, veurdrachten öllen... Wat die j' op et ogenblek eigenlijk?

De leste joren recht ek mi-j meer op gedichten, zowel in de standaard- as in de streektael. Doorbi-j laeg ek de latte best wel oge, ek bin be-eurlijk kritisch op mi-jzelf. Saemen met een antal aandere regionale skrieverers en dichters maek ek diel uut van de gedichtenmakelaar: een netwerk van skrieverers en taelkunstenars (zie: www.gedichtenmakelaar.nl) dat ook gedichten in opdracht maekt. Mær elk van ons is veur emzelf ook creatief bezig, ekki dus ook in de streektael. Zo stet er op de site van de gedichtenmakelaar weer een twiewekelijke column van mi-j, in et Gællemunigers. Wi-j komen ook geregeld bi-j mekaere, bekritisieren mekaere ook, én wi-j treden saemen op!

le bin op iel wat gebieden actief ewest. Ter ofsluting nog iene vroage: wat was now et allerleukste dat aa'j ooit op streektaelgebied edoan em?

Et leste uugt oe netuurlijk altied et beste, mær wat wi-j ofgelopen december op et W.G.van der Hulstfestival*¹ in Hasselt edoan em, was wel ontzettend leuk! Wi-j em toen een old W.G. van der Hulstverael ebracht, onderbreuken deur moderne streektaelgedichten. Experimenteel, mær ontzettend leuk! Et skrieven in de streektael wördt gewoon nog te vaeke associeerd met et boerenleven, vrogger, enz. Mær streektael leeft, ook in 2012, en lient zich ook prima veur moderne taelkunst!

Geke, iel ærtelijk bedankt veur dit interview en wi-j open nog vule van oe te magen lezen en euren!

Interview Jannie Bakker

*¹ zie: www.wgvdhulstfestival.nl

Achter de veurdeure vertrekkn de treinn
De klokkn bin wakker. Iets treurugs
beklinkerd de grauwe weg noar 't station

Is d'r soms iene dood,
vannacht ontsnapt,
uut de tied, de eeuwig'eid in?

Opiens kump mien droom weer deur
van leeuwn met iezern taann
die rondleupn in gevlekte kleern

Op de uutkiektoorn van familiegeluk
kwaamn mien bruurs saemn
veur een feest met taerte en draank

Ek reupe mien moejer en
mien vaejer antwoordde vanuut zien graf:
'Gebruukt de tael en de muziek'

Eindeluk wör ek
de niemand die ek altied was.
Kan neks mi'j meer mislukkn.

gm

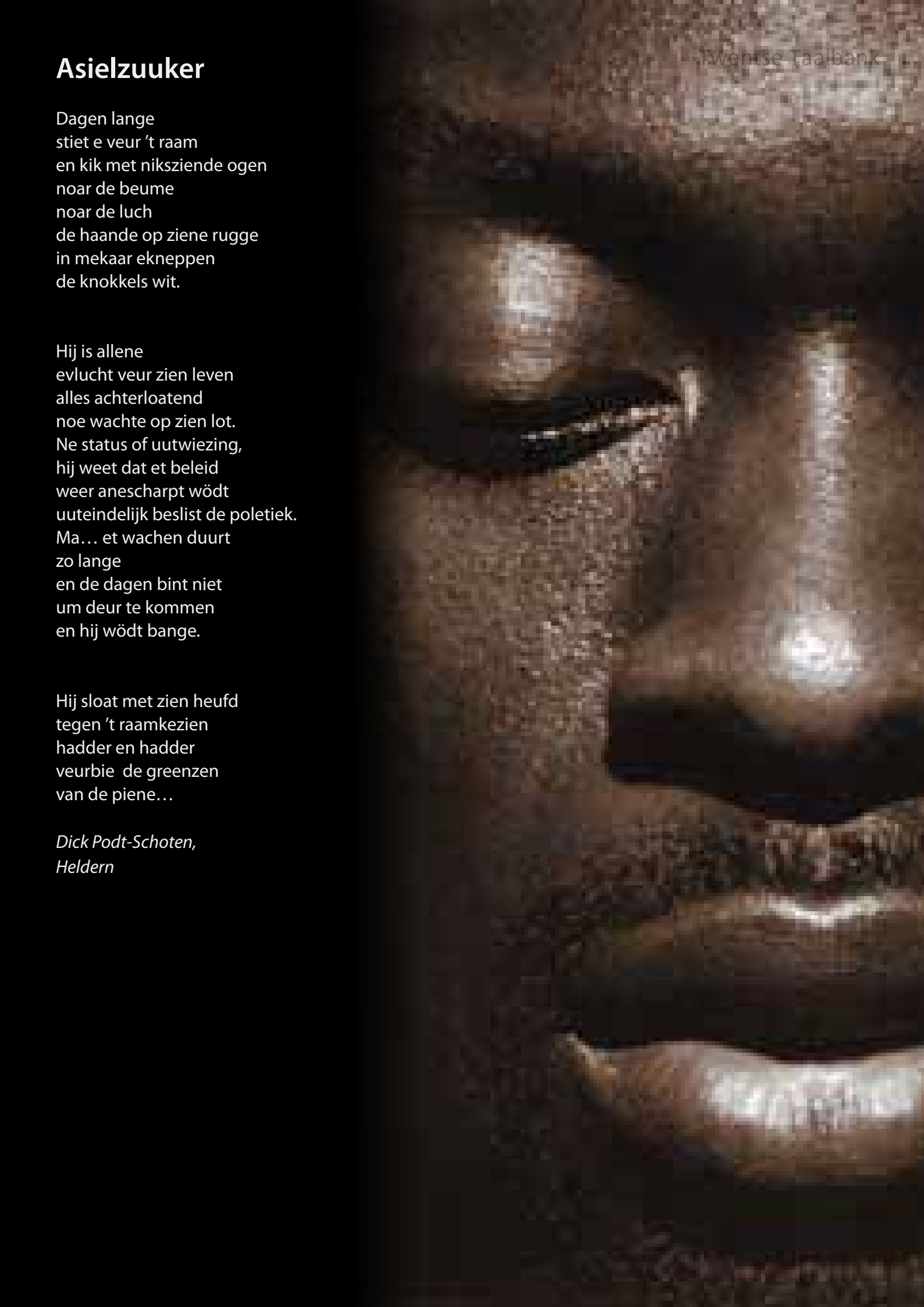
Asielzuuker

Dagen lange
stiet e veur 't raam
en kik met nikszierende ogen
noar de beume
noar de luch
de haande op ziene rugge
in mekaar ekneppen
de knokkels wit.

Hij is allene
evlucht veur zien leven
alles achterloatend
noe wachte op zien lot.
Ne status of uutwiesing,
hij weet dat et beleid
weer anescharpt wödt
uuteindelijk beslist de poletiek.
Ma... et wachen duurt
zo lange
en de dagen bint niet
um deur te kommen
en hij wödt bange.

Hij sloat met zien heufd
tegen 't raamkezien
hadder en hadder
veurbie de greenzen
van de piene...

*Dick Podt-Schoten,
Heldern*

Zintuigentuin van Albert en Anneke Greveling in Zwartsluis Twentse Taalbank

bi-j de ingang van de tuin
tegen het hekke an
staot een olde fiets
roestig in rust

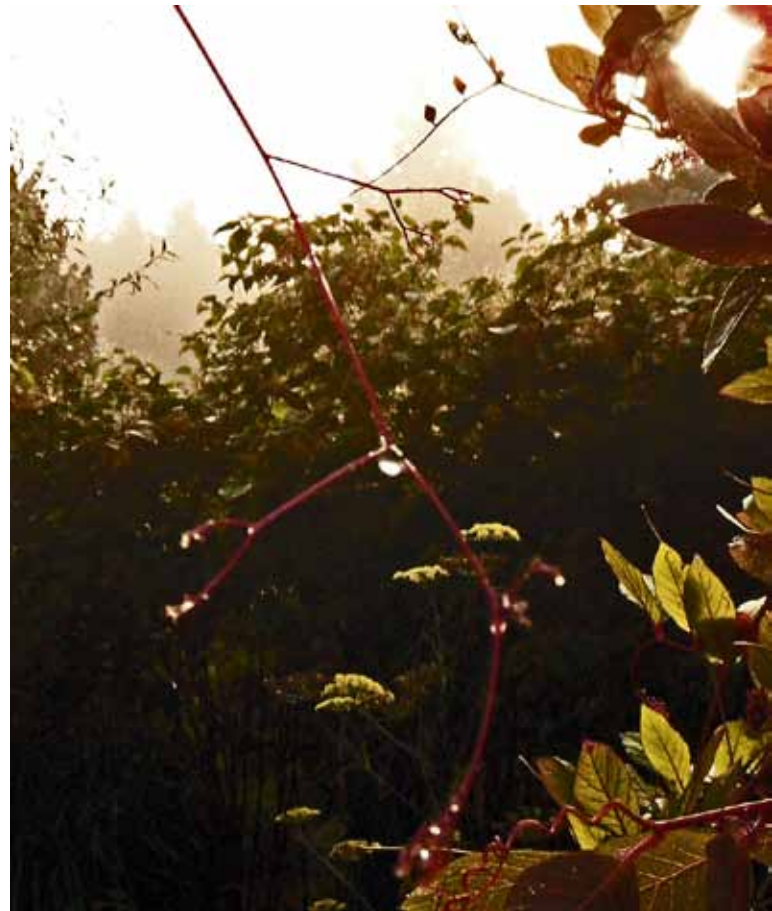
op de paden
sluieren 'witte wieven'

beelden, stimuleren zintuigen

Twentse Taalbank

tot ze zwichten voor zönnestraolen
en as schaduwen
in sprookiesachtige gedaontes
de tuin uutzweven

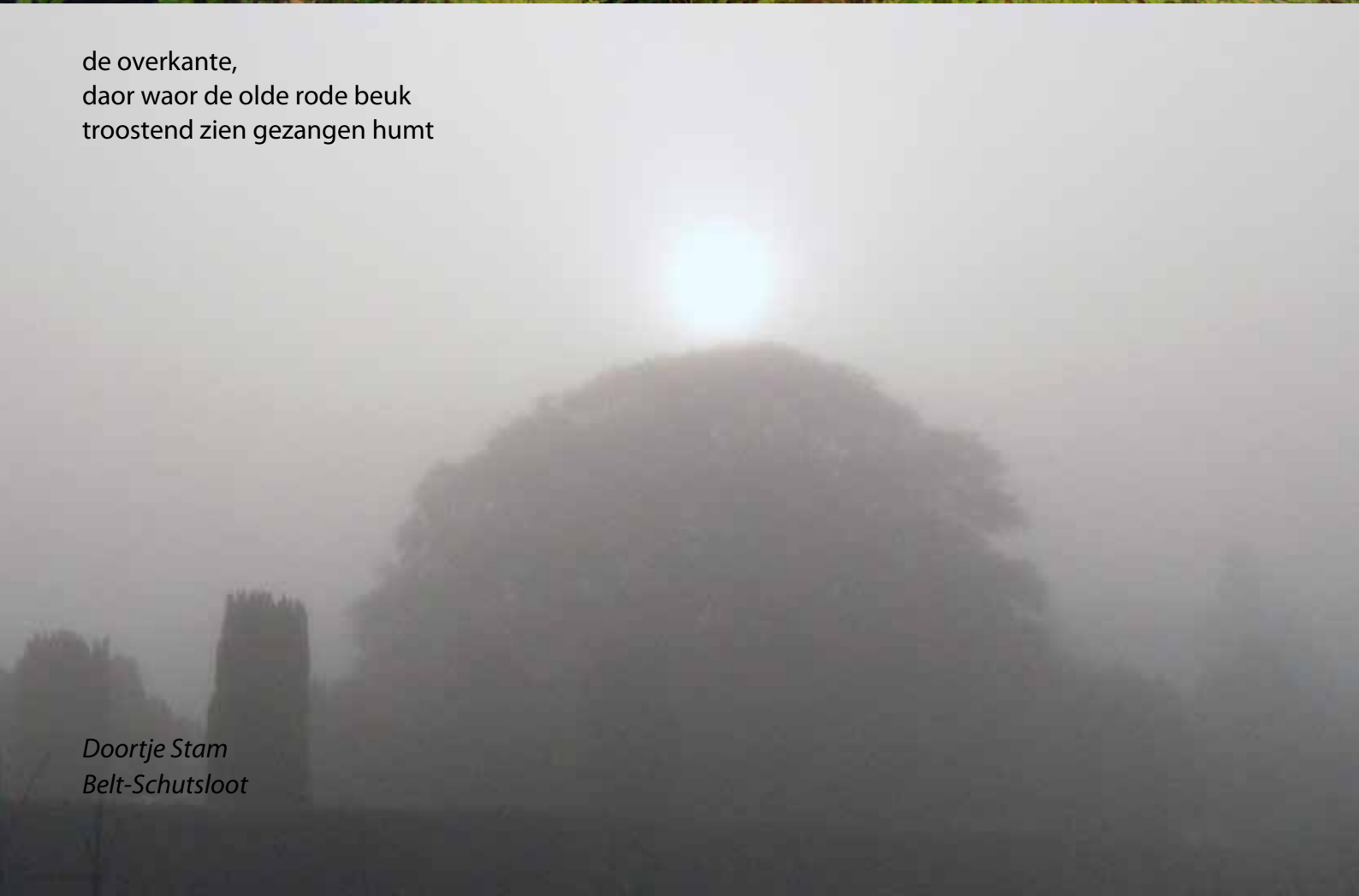

waor ze druppels achterlaoten
die glanzen as parels in de zönne
maar triest ogen
in schaduwen van de tuin

waar ook een oude knotwilg
schuin over een smalle sloot
as een brug naar de overkante reikt

de overkante,
daar waar de oude rode beuk
troostend zien gezangen humt

*Doortje Stam
Belt-Schutsloot*

Dreugte

Het was al weer een maand noa Poasen. De meimoand had töt noe too enkel möör wärremte en zonne egeven. De meeste boeren liepen al weer aerdig te klagen oaver het gebrek an water en de kosten van beveujing en bespreujing. Möör Dorst, Roet en Rommedolt klaagden nieet zoo härd. Deur hun eigen ontwikkelde waterhuusholding hadden zee heel wat minder kosten dan hun collega's. Natuurlijk wären de investeringen in drieënzeuventig hoge ewest, möör deur hun zakelijke oaverenstemming met Gust, wöörbie alle veurzieeningen met dichte beurzen eregeld wären, hadden zee de zaken betrekkelijk goedkoop veur mekäre. Disse dinsdag, de achttiende mei, liep Gust döör nog ens oaver te denken. Hee wandelden alle weide- en land- en tuinbouwpercelen nog ens oaver en hee genoat! As een wonder belèëfden hee weer dat al disse rivierklei- en rivierduingrond tussen lessel en Zandwètering lei, met hanken dertussen. As de ligging van al diee grond nieet zoo gunstig was ewest, hadden disse biologisch-dynamische agrariërs hun ideeën nooit zoo uut kunnen werken! Hee herinnerden zich nog precies hoe of Rommedolt oaver beveujing begonnen was. Zien Ome Hein was in de jören dertig planter ewest in Nederlands-Indië, Indonesië noa de oorlog. Diee had hem verteld oaver de Javaanse methode van riestverbouwing. Het water kwam van boaven, uut de bergen, streumden oaver trapsgewieze anelegde terrasjes oaver de riestveldjes en zetten diee per terras onder water. Dat neumden ze sawa's, diee natte riestveldjes.

Ze hadden tegen Ome Hein ezegd dat ze hier gin bergen hadden, wöör het water of kon streumen. "Dan maak iej diee toch!" had Ome Hein ezegd. Gust keek bie de 'Kozakkenlinde' stoande nöör rechts. Döör stond zon 'berg': Op een holten stellage van twee meter hoge stond een metalen rond vat met een deursnee van anderhalve meter vanonder, trechtersvormig, met een deursnee van ruim twee en een halve meter boaven. Het vat was twee meter hoge. Duzenden liters water kon één zon 'watertoren' bevatten. Zesse van diee vaten stonden der verspreid oaver de akkers en de weiden en ze wieren altyd meer as hallef vol ehouden deur het water uut de grond, dat opepompt wier, en de regen. Ze wären juweeltjes van kunst in het landschap: een jonge ankommende kunstenaer, Albert Dedden uut Diepenveen, Appie veur hem, een jöör of achttiene old noe, had de 'vaten' natuurlijk en fris en abstract beschilderd. Gust genoat noe oke weer van het prachtige tiedeloze van de kunst van diee vent. Terrasjes hadden zee egensnieet an hoven te leggen, want dit rivierduinlandschap glooiden van zien eigen al. En zo wären oke noe, in de veurjöörsdreugte, de weiden sappig greun, de perceeltjes gerst, tarwe, rogge, haver, bieten, worteltjes, sloat, eerpels jong en fris! De waterpompen werkten volop, möör ... enkeld van zonsoudergang töt zonsopgang, want oaverdag mocht de zonne het wärreme lèven geven en ... kon het water nieet dieenen as brandglas!

Hee wandelden het hele gebied rond. Hee zag de koojen liggen te herkauwen onder de hoge beuken. Hee stak de diek oaver en wandelden deur de weerden, wöör de schoapen groasden, nöör 'n lesselt. Wat was diee al evallen! Nog een paer wèken en der kon gin schip meer vaeren. Ene keer in zien lèven had hee hier dwärs 'n lesselt kunnen oaverstèken, dat was midden dertig ewest.

Toen dacht hee weerumme an zien jeugd op de boerderieje. Wat was hee toen gelukkig! Dat geluksgeveul had hee de laatste drie jöör oke weer. Hee dacht an zien gezin, veural an Lobke. Hee hoapten zoo dat het meiken gelukkig blieden zol!

Hee liep een kribbe op, ging tegen een kribbepoale zitten, zag Bertus Hoogers met zien gèle waterwespe veurbiegaan. Bertus riep vanof het water: "Kui'j het dreuge holden?" Toen schoaten Gust de troanen in de ogen ... Van geluk ...?

*Gerrit Kuijk
Deventer*

Dialect vassies,.....D'r was eens.

D'r was eens 'n kleen muusien den bouwd'n 'n schier huussien bie j oons in 't kökkenkassien. Hej woon'n d'r merakels graag veural met volle maag zo nöast het ofwaskwassie. Met Kasmis nam 'e 'n appelflap, zien bruukie zat dan heel arg krap, zien buukie leek 'n grote trom, he-j slöö d'r op en reup 'pom pom'. Dit kon ik niet zo goed begriepen. Een muusien heurt toch zacht te piépen?

D'r was eens 'n kleen pauwtje met in zien stat 'n foutje. Twee öögies stun'n doar wat raar, stun'n te dichte bie mekaar. Hej zelf nam 't foutje nie zo nauw, stapp'n rond as trotse pauw. Zo lötte an zien hoalding ziene, a-j d'er zelf in geleuft dan kriej 'n tiene !

D'r was eens 'n zwart Engeltien den ploffen op de grond. Zien vleugelties waar'n ebrökken, an zien heufd 'n open wond. Hej was van verre ekommen ma harre ok te verre egoan. Zien öögies zaten dichte en op zien wange zat 'n troan. Noe heur iej oaveral fluusteren: 't Engeltien wol niet luusteren! Veul zo ma plotsklaps neer, veur 't aanzien van zien Heer. Ma de Heer hef hem vergeven, hem 'n nieuw kleed egeven. 'n Witten disse keer en die zie'j hoast nie meer!

D'r was eens 'n gries ezeltien, he'j heten Stoïcijntien. En erekkend noar zien soort was 't ma 'n kleantien. Toch leup 'e stoer met grote last oaver bargaen en deur daelen. An zien stattien slinger'n 'n grote kwast, he'j stapp'n zonder te draelen. Ma hoe groot zien last ok was, gin gevulens bie 't kleantien. Heel stark en ingetogen deu he-j 't wark. Det kleane stoïcijntien.

*Mineke Mollink,
Hellendoorn*

Muggen

'Muggeploage'. Et stund in de kraante, d'r zul een muggeploage koom.

Ik had doar niet veule aandacht an besteed woarumme zul ik. Die dingn had ik zulf nooit veule last van had. 't Was altied mien vrouw die ze woln hem. Die had denk ik lekkerder bloed. Zei gung dan ok niet sloopen veurd dat ik al die zoemerties opè-ruumd hadde.

Mar dit joar was et aandere, ik gung allennig met de caravan op stap. In huus had ik nog gien last had van muggen ondanks de ankondiging in de kraante dus doar ök niet op è-let. En de eerste weken op de camping ök nog gien last. Mar toen op een oamd, et was ien van de weinige mooie oamden dit joar zat ik achter mien laptop um wat zinnege zinnen an mekare probeern te brein.

Ik had van de club opdracht è-kregen umme an de haand van een kraante artikel een verhaaltie te skriem. 'An de haand van', vund ik nogal gek eigenlijk, mar ik had dat dénk ik weer verkeerd begrepen. Het zal wel noar aanleiding van wat er in zo'n kraanteartikel stund een verhaaltie mutten wezen. Mar goed, ik was net zo as de wielrenners de bargaen op fietst, in mien eigen rustige tempo bezig te typen, ik kan ök niet vlugger ök niet op et vlakke gedeelte of van de barg of, toen ik d'r achter kwam dat ik visite kreeg. En niet zomar visite nee ze waarn wel met ik weet niet hoeveule op koom daagn zonder dat ik ze uut è-neudigd hadde. Rondum mi-j hen zaten ze in groepies noar mi-j te loern, in de gediën an't plafond op de kasten in mien toilethokkie, het interesseerde heur volgens mi- j niks.

Toen op jacht met et dagblad, doar zeg ik et abonnement ok van op, die kraante is lange niet rap genog umme muggen te vangn. Toen toch de vliegenmepper mar op è-zocht.

En dat valt niet met in et donker met een zaklanteertie buten bi-j de kleppe woar zulk spul normaal lig. Mar toen ik er ien had had ik er gelieke drie want die lagen bi-j mekare te sloopen. Met zo'n vliegenmepper giet et toch beter. De eerste tien had ik rap te pakken, mar et gung steeds moeilijker um ze te pakken te kriegen. Ze kregen deur dat ik achter ze an zat. En hoe kwam dat spul now allemoale binn? Ik zat met et licht op en et grootste raam wiedwagen los zonder horregie erveur in de carravan. Toen ik dacht dat ik ze allemoale zo'n betie te pakken had kreeg ik et deur van dat raam. Raam dichte, verduustering gediën er veur en toen kwam d'r nog een leger van die rotting achter de vitrage weg, niet te tellen. En weer op jacht. Toen ik er genög van had bin ik goan sloopen.

De aandere morn toen et licht was zag ik ze weer zitten met die genieperige oogies. Ze waarn volgens mi-j veule dikker dan de oamd d'r veur. Toen ik noar mien linkerpulse keek die nogal jeukte zag ik een stuk of tien, twaalf rooie bulties rondumme mien horloge. Ik dacht eerst an een allergie mar toen ik goed keek zag ik dat et muggeninjecties waarn.

Het leek wel dat ze een bloedhouseparty vlak bi-j mien polsslagader umme mien horloge hen organiseerd hadden. Toen ik van kwoadheid d'r weer een aantal plat e-sloane had die allemoale en bloedplekke op kaste, plafond of woar dan ok achterleuten zag ik et al, ze hadden allemoale dezölfde bloedgroep en etzölfde DNA profiel dat overienkwam met dat van mi-j.

En toen ik de aandere oamd weer... heb ik mi-j die morn daarop eerst zulf met de vliegenmepper een klap veur de kop è-geem.

En ik heb et kraantebericht niet bi-j mi-j.

Henk Vos

Hoogeveen.

Schrevven op camping 'De Zandgaten' Siberie -26.

As vlinder

Terwiel bomen fluusteren
en bloemen dreumen
skitter ie mien ochtendzunne

wöör kleur, stilte en geur
de sfeer bepaolen
groet ik oe

en met 't veurbi'jgaon
in dansende vlucht
een pirouette
speciaal veur oe

Minke Kraijer
Zwolle

Gait Jan en Evie

Gait Jan is een schuchter ventie. Now ja, net zeuventien joor en kump uut een smoedelig gezin met dertien kinder, woor de meeste measn de neuze veur optrekt. Dan bin ie ok meesta de vrolijkste nie. Zien vae is een drankörgel en vaeke käts beneveld. Moe is ok nie vies van 'n stroemm borrel.
'n Pae zoepschuutn bi-j mekaere.
De oldeste kinder helpt de jongstn ma 't blef een zaekie.

Gait Jan kump uut Oorste en is knecht achter Dalsn bi-j Poepm Derk en schieve Dientie. Hi-j hef zich door veur 'n joor bestead. Derk en Dientie bint hätstikke goed veur um en hi-j hoeft ok nie op de wippe te huusn.
Dientie zien moe, Lubbegie, woonn d'r bi-j in en mossn ze an 't eande brengn. Lubbegie sleup op ut opkaemertie ma umdet 't meanse uut de tied is kan Gait Jan door lingn. De eingn kinder bint 't huus a uut en woont in Apeldoorn en Groningn. Zie wolln gien van beidn boer wönn en umdet Derk en Dientie vraoj jonk etrouwd bint mut ze now zelf deurboern want zie bint nog ma viefenveertig en zeavenveertig joor. Gait Jan wödt gewoon as gezinslid beschouwd.

Now e op 't opkaemetie slöp kan Gait Jan nie ongemärkt meer nao bedde gaon want Derk en Dientie slaopt an de aandre kaante van 'n eerd.
En hi-j kump wes laete weer van de jongesvereniging of kattedesoatie.
Op zien vri-je zundag giet e vaeke fietsn met een stelligie bongels uut de buurte en nao tied anlengn bi-j Mänsie.

Sinds vegangn Paosn scharrelt e met Evie van Pottn Dieks, de naoste buurman. Een machtig mooi deerntie van nog ma net zestiene. Die leaftied mag de pret nie drukkn want Evie weet a völle meer dan det Gait Jan wil weetn.
En as ze zo naost mekaere in 't heuj likt dut um dit 't zweet wes uutbrekkn. Ma Gait Jan hölt zich dan groot en dut net offe blikstiens goed weet woor Abraham de mosted haelt. Hi-j dreumt a stilligies van trouwm en kinder ma beseft ok det dit de eerste veer, vief joor nie weg elegd is. Ik mut eerst vast wärk hämm zo det t'r brood op de planke is en spoorn veur huusraod.

Derk en Dientie kriegt a umwiel in de smiezn det Gait Jan en Evie goed met mekaere aoverweg könt en gunt hun dit van hätte.
Dieks is t'r nie zo wies mee want hi-j weet uut wat veur nöst offe kump. Moe bekek de zaeke heel aans. Ik vinne Gait Jan pesies bi-j oonze Evie passn. Hi-j wil häd wärkn, past netties op en dette uut det zoepersgezin kump kan den jongn ok nie helpm. Ik maege um wel en door bliev ik bi-j.

In september had de jonges – en meisiesvereniging een gezaemlijk reisie nao Amsterdam.
Gait Jan en Evie zit naost mekaere op de achterste banke in de busse. De hele dag kan zi-j slecht van um ofbliemm en as ze 's aoms op huus an fietst zeg Evie: "wi-j gaot bi-j oons de heujbärg in. Zet iej oe fietse ma gewoon bi-j huus in de schure dan kö-j 't läste eantie wel bi-j mie achterop zittn."
De lange ledder hangt achter an de waengnloze.
Zie ligt goed en wel in 't heuj toen ze de achterdeure lös heurt gaon.

Veur det Derk nao 't nöst giet slofte nog eam nao de värknschure.
Door bint twee mottn die net biggn hebt ma 't is t'r rustig en zie zoegt goed.

Derk zag de lange ledder teangn de bärg anstaone en dach...

Vedorie, weer een laandloper in de bärg. Ik haele de ledder vot en dan mutte zich ma reddn. Evie en Gait Jan schrukkn machtig want zie mossn wel 'n keer de bärg uut nao hun eingn bedde.

"Zo-w nao beneedn schreeuwm de-w hier bint", zei Gait Jan.

"Nee, nee, lao ma weane, wi-j red oons wel", fluustern Evie.

"Vae hef altied 'n pae koetouwm in de kappe hang dus det kump wel goed."

"Woor blief ie toch zo lange", zei Dientie, "ik stao a in de nachponne."

"Jao, ik hebbe de ledder weg ezet want die stund teangn de bärg an", zei Derk.

"Door lig weer een laandloper in 't heuj. Oonze Evie is t'r nog nie weer en as die den laandloper teangn 't lief löp wat kan d'r dan wel gebeurn."

"Dit is leamsgevoorlijk Derk, asse oons uut de bärg sotemietert dan hebbe wi-j de schaopm an 't drieten. lej zet drekt de ledder door weer daele."

Derk dut wat um besteld wödt en kump met een nöstrige kop trugge.

"Zo, now he-j oe zinne."

Ma Dientie hef Evie zien fietse al in de schure zien staon en schöt in de lach.

"Lao-w oons ma opbärngn Derk want die laandloper van oe kan oonze Evie a wel onderhaann hämm."

Now weet ik ok woor ut gezegde weg kump van:

a-j ut vri-jn in de heujbärg eleerd hebt is 't in de beddestea muujlijk wenn!

Wim van Leussen

Dalfsen

Brekkelman har met oog op natuur nen waterplas an loaten leggn. Wat later
Köm he kieken hoo alns d'r noa 'n good joar bie lag;
Kon ziene oogn nich geleuven wat hee onverwoachts zag:
Dree mooie deerns van doezend wek, spleenternaakt in de zun an 't water!

As kikkers sprungn ze in'n plas; alleen de bloonde köpkes nog te zeen en dit
Völ em begriepelijk teegn, ok dat ze em veur joker löatn stoan:
'Wiej komt hier nich oet veurdat iej helemaal vot bint goan!'
'Ik goa zoa vot wichter, ik wol alleen zeen of 'n krokedil nog in 't water zit ...'

Luk van Geen
Boorn.

Detail oet het schilderiej: 'Betoverd door vrouwen' duur John William Waterhouse.

't leste verhaal:**W I-J**

Door zit-ie weer.

Kiek ies.

Wat ef dat dier toch?

I-j dut neks anders as pekkn met de snaevel op de roete.

Zol ie probeern kleine biessies op te pekkn?

Nee, ek zie neks.

Grappig, i-j kan niet bliemm stoan en slindert dan skuin nor beneedn nor de dakgeute.

Mer zovèrre löt ie et niet koomm.

I-j vlög weg.

Door ziet ie op een takkien.

Snap ie dat biest? Dat dut ie now al daegn lange.

Eur um ies sloan! I-j zol der een ersenskuddege van kriegn!

Mer dat geleuv ek niet. Volgens mi-j is ie getekt.

Kiek door. I-j begint weer opnei.

Beste koolmeezn en koolmeisies.

Ek wil oe eem vertelln oe as et met onze vriend Albert E. der an toe is.

Verskeiden van oe em al un bezörgdeid uut-espreukn en eur gevuulns loaten merkn.

Ek eb emerkt, dat de geestelijke gezondeidstoestand van onze vriend Albert E. oe ter erte get en dat stel ek op pries.

Ook ek diele die gevuulns.

Et is duudeluk dat Albert goed de klus kwiet is.

Eem veur die as nog neks over de probleem van Albert wietn.

Albert dut zowat neks meer, dat een normale koolmees dut.

I-j vecht niet, i-j vret zowat neks en achter de wuufies anvliegn dut ie ielemoale niet meer.

I-j is zo druk met aandere zaekn, dat et ons zörge gef.

“Woorover i-j ‘t?”, zo-j wellicht vroagn.

Dat zaa’k oe zaegn.

Albert E. dut neks aandere dan pekkn teegn de roetn van “minsen-uuzn”.

Veural op dat iene uus, door ef ie et op begreepn!

Wi-j wietn allemoale dat et een zinloze bezigeid is, mer Albert denkt der kennelijk aandere over. Et tekkn op die roetn is een, loat ek mer et zo-mer zaegn, een obsessie.

Et gef oe gewoon een weerzin a-j et zien!

Ek eb em een paer daegn stiekem in de gaetn ölln, mer wat aak ezien eb ziet er niet goed uut.

Aa’k dokter zol ween, dan zo’k zaegn dat ie een andoening ef in de boomkaemer, een persoonlijkheidsstoornisse, die et beste is weer te geem met getekt ween.

Ek eb em op de man of evroagd, woor as ie mee bezig is.

I-j ad et over een transperante materie, die op de iene plek niet deurdringbaer is en op een aandere plekke volledig deurdringbaer.

I-j vuult um de geestelijke noazoot van iene Albert Einstein. Doorumme dut ie wat ie dut. I-j verweet mi-j gebrek an wietenskappelijk inzicht. Wat ie der mee bedoelt, is mi-j niet elder.

Ek ope oprecht, dat ie tot aandere gedachtn kump, aandere löp et slecht met um of.

Dat wo’k oe eem zaegn.

E=MC²

Et is erd, kei’erd.

Et liekt wel, of et niet te deurdringn is.

Mer et mut. Et zal.

Met al mien krachtn.

Alles op alles.

Op een dag mut et lukkn.

En aandere is et

niet te begriepn.

Niet te deurgrondn.

Niet te deurboorn.

Daegn bi'k al bezig.
 Overal etzelfde.
 Onderan en boomup.
 Op mien eign deurdachte, analytische meniere.
 Je reinste wietenskap.
 Et is èt ge'eim.
 Èt geheim van de materie.
 Deur de iene materie kan 'k en,
 dezelfde materie kan'k nièt deurèn.
 De iene materie is der gewoon,
 dezelfde materie begint zo mer ergens.
 Et is dan ondeurdringbaer.
 Zelfs kan ek der op loopn.
 Dàt bedoel ik met èt ge'eim
 Et ge'eim, woorop mien ernsns en mien snaevel skier breekn.
 Want, ek vuule mi-j op de grens van een ontdekkenge stoan.
 Een ontdekkenge van twee-j onzichtbaere wereldn.
 De iene mien ek te kenn,
 De aandere oop ek te ontdekkn deur de kracht doorvan te breekn.
 Welke wereld er dan veur mi-j lösget, as ek die materie deurbrek is de grote onbekende. Zal dan alles
 veraandern, zal et dan oplössn?
 Zal zich de factor $E=MC^2$ zich anpassn?
 Ek denke wel ies an een veraanderde lechtsneleid en die gedachte dut mi-j de veern ten berge rieznl!
 Doorumme zet ek mi-j in umme de eupenege te vienn.
 De neie orizon.
 Dag in, dag uit spen ek mi-j in.
 Ek zuuke overal woor de neie materie begint.
 De M van materie en et kwadroat van Concentratie zal de deurbroak E duudeluk maekn.
 Soms neem ek een oognglek de tied um een paer pittn en een slok waeter te nuttign. Een oognglek,
 zea'k, want de onger en de durst noar wietenskap verteert mien geest en lechem.
 Dan zuuk ek verder nor et oognglek van De Grote Ontdekkenge.
 Dat ek de materie deurbreeke.
 Wat een oognglek zal dat ween.
 Et oognglek van mien glorie!

Co Mateboer
Genemuiden.

NB.
 Ek siddere al van de skone gedachte dat strekkies de Nobelpries veur de natuurkunde een koolmees ten
 diel zal valln.